

Po krščanskem svelu

Pogansko božičevanje. Članki, ki so jih o prelepih božičnih praznikih objavili nemški narodno-socialistični listi, so nudili nazorno sliko o tem, kako se ta praznik v Nemčiji sedaj »službeno« pojmuje. Sveta noč, božični praznik ni več srce in duha dvigajoči snomin na betlehemske božje Dete. Angelski slavospev »Slava Bogu na višavah in mir ljudem, ki so dobre volje«, se v tem krogu ne sliši več! Pastirji ne prihajajo več, da bi se poklonili božjemu Detetu, njegovi Materi in zaščitniku sv. Jožefu. »Službeni« Božič je stari poganski praznik sonca in njegovega rojstva. V Nemčiji so letos v noči od 23. decembra prvič praznovali rojstvo zimskega sonca s tem, da so zažigali kresove po višinah in hribih, pa tudi po poljih. Mnogo kresov je tudi gorelo po berlinskih trgih in ulicah. Do zdaj je bil v Nemčiji vpeljan že en praznik sonca, in sicer v juniju, ko stoji sonce v zenitu (v nadglavišču, ko doseže svoje najvišje stanje). Sedaj je vpeljan še en praznik, to je praznik zimskega sonca, ko se mlado sonce rodi. To so bili prazniki poganskih narodov pred Kristusom. Poganski časi, ko še krščanski praznikov ni bilo, se vračajo, da bi med ljudstvom izpodrinili proslavo najvišjih in najlepših resnic krščanske vere.

Modra božična sveča. V kakšnem duhu so letos praznovali Božič nemški narodni socialisti, dokazuje oklic, ki ga je pred prazniki objavila znana graška prijateljica Slovencev (kajpada papirnata prijateljica) »Tagesnost« in ki v njem med drugim takole vabi: »Na sveti večer bodo vsi Nemci letos prižgali modro božično svečo nemškega naroda, znamenje nemškega miru in vsenemške vzajemnosti. Ta sveča bo zanesla svetlobo v osamljene kolibice iskonskega pragozda, kjer živi nemštvo Oceanije (otočje v Velikem oceanu), prav tako, kakor v najživahnjejše ulice Pariza in Londona. Ponesla bo luč v mirne transilvan-

ske vasi (na Sedmograškem v Romuniji), v kleti južnoštajerskih vinogradov, na parobrode, ki vozijo preko ogromnih morij, v tihe in bučne doline nemškega imperija (države). Povsod, kjer so Nemci, se bodo o Božiču zbrali okoli modre božične sveče nemškega naroda ter prepevali nemške pesmi. Vsi Nemci si bodo v duhu stisnili roke: Nemci v domovini in Nemci v daljnih deželah, in vsi bodo polni veselja, da je nemški narod postal zopet zedinjen, velik in močan. Kako bodo srca Nemcev mirna, ko jim bodo na božični dan vse želje pohitele do gorske vile, ki stoji na Obersalzbergu (kjer prebiva Adolf Hitler)! Modra božična sveča bo spomnila Nemce veselja radi zedinjenja tolikšnih Nemcev z materino zemljo, obenem pa bo znamenje, ki bo spominjalo, da se še mora toliko število Nemcev izven mej nemškega imperija boriti za zedinjenje z velikim, nepremagljivim nemškim imperijem. Modro svečo bo v Ostmarki delil Schulverein Südmark, in

ta sveča bo prižgana na mejah Nemčije, njen plamen pa bo opozarjal, kako mnogo Nemcev še živi izven mej.«

Komunisti o narodno-socialistični borbi zoper cerkev. Kakor poročajo boljševiški brezbožniški listi, namerava Zveza borbenih brezbožnikov v Rusiji izdati posebno knjižico o borbi narodnih socialistov proti krščanskim cerkvam. V tej knjižici bodo objavljeni posnetki iz govorov Hitlerja, Goeringa, Goebbelsa, Rosenberga in drugih voditeljev in na tej osnovi bo doprinešen dokaz, da je versko stanje sovjetskega državljana boljše, kot stanje vernikov v tretjem rajhu (v narodno-socialistični državi). Voditelji Zveze borbenih brezbožnikov zagovarjajo stališče, da se borba proti cerkvi v Rusiji baje vrši na zakoniti podlagi, narodno-socialistično vodstvo pa se trudi službeno zanikati v resnici zelo ostro borbo proti krščanstvu in cerkvi. Ta knjižica bo kmalu izšla v ogromni nakladi. Ta knjižica, ki jo širša javnost pričakuje z zanimanjem, ne bo za komunistične brezbožnike nobeno opravičilo, pa tudi za narodne socialiste nobeno priporočilo.

Novice

Nesreče

Voz natrl prevozniku prsni koš. Matija Kresnik, prevoznik, je peljal v Mariboru po Gledališki ulici s premogom naložen voz. Voz je na strmeh in poledenem pobočju zdrsnil ter pritisnil Kresnika s tako silo k steni, da so ga oddali v bolnišnico z natrtim prsnim košem.

Možgane si je pretresla pri sankanju. Na Tezmem pri Mariboru se je zaletela pri sankanju v drevo 11 letna posestnikova hčerka Marjeta Novak. Otrok je obležal nezavesten s pretresenimi možgani in so ga oddali reševalci v mariborsko bolnišnico.

Nož od slamozeznice presekala majerju lobanjo. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici je zadela redka nesreča 38 letnega majerja Al-

Repino. Stal je poleg slamozeznice, katera je bila v pogonu. S stroja je naenkrat odletel slabo pritrtjen nož in je zadel majerja z vso silo v glavo, da mu je presekala lobanjo in zadal 12 cm dolgo rano. Hudo poškodovanega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Podsut v gramoznici. V gramoznici, ki oskrbuje gradnjo ceste Sv. Lenart—Sv. Benedikt, je zasula in pokopala plast zemlje 18 letnega delavca Jožefa Jarca iz Zgor. Žerjavcev. Sodelavci so zasutega komaj rešili in je bil prepeljan s hudimi notranjimi poškodbami v mariborsko bolnišnico.

Smrtna nesreča železniškega delavca. Blizu postaje Cirkovce pri Pragerskem so našli smrtno ponesrečenega, v katerem so prepoznali železniškega delavca Jožefa

odtegniti kvarnim vplivom ulic, gostiln in raznih zakotnih krajev.

Štefan ni bil član kluba, toda včasih je kljub temu obiskal klubove prostore. Prihajal je zlasti na predstave. Tudi sedaj je brez obotavljanja vstopil. Sedel je k mizi blizu okna, ki je gledalo na ulico. Zrl je skozi okno, v resnici pa je prisluškoval pogovoru kvartopirceev, ki so sedeli pri sosednji mizi.

Ob drugih večerih je bila soba običajno polna mladega sveta, ki je pretresala dnevne vesti. Ta večer je bilo v sobi le nekaj kvartačev, ki so bili razmehoma zelo tihi. V sobi je vladal duh velikega petka. Štefan se je razočaran pripravljal na odhod, ko se je oglasil debeli in samozavestni Kvinlan.

»Bank! Začni, Kazimir!«

Mož, ki mu je veljal poziv, je razmišljal. Tako resno je gledal kvarte, ko da bi šlo za življenje. Džil je plečat, močan. Njegova obleka je pričala, da je spadal v višji krog kakor ostali. Na levi roki je imel prstan z velikim diamantom. Štefan ga je le mimogrede poznal. Toliko je vedel, da je bil Litvanec in je imel na drugem koncu delavskega predmestja točilnico.

»No, začni, Kazimir!« ga je pozval rdečelasi Pinky. »Česa se bojiš?«

»Kazimir misli, da imaš štiri kraljice,« se je oglasil tretji igralec in je vrgel karte na mizo. V naslednjem trenutku jih je spet pobral in rekel: »No, začni, Kazimir!«

»Meni se zdi, da je Kazimir zaljubljen,« se je

nasmehnil Kvinlan. »Samo zaljubljeni so tako zamisljeni ko on... In, glejte, kako je načičkan! Ko kak cirkuški konj!«

Tovariši so se zasmeli.

»Da, da, zaljubljen!« se je muzal. »Oni večer sem ga videl v družbi njegove kraljice. Oba sta bila našemljena ko kaka ipralca.«

Nato se je obrnil h Kazimiru in ga vprašal:

»Kazimir, povej no, kdo je bila tista krasotica?«

Kazimir ga je pogledal zaničljivo.

»Rad bi vedel, kajne? Le pridi k nama, ko naju boš spet videl. Vpričo nje te bom pobil na tla. Videl boš, da te bom!«

Debelo je pljunil v pljuvalnik, ki je bil precej oddaljen. Nato si je samozavestno popravil belo kravato.

Družba se je zasmejala. Še preden se je smeh poleg, je Pinky odvrnil:

»Ne, hvala! Nisem radoveden nanjo, četudi bi bila tako lepa, da bi s svojo lepoto kamenje omehčala ali leve začarala.«

»Prav imaš!« mu je pritrdil tovariš. »Pusti Kazimira in njegovo kraljico! Sicer pa tisto dekle ni njegovo. On je le podnajemnik njene matere in tako stanujeta v isti hiši.«

Kazimir je jezno vrgel kvarte na mizo. Tovariši se niso zmenili za njegovo jezo. Pinky je hudomušno dejal:

»Lepo, lepo! Le to bi rad vedel, kaj počne gospo-

Dva tisoč nevest iščejo

Japonci močno delajo na to, da bi se v Mandžurijo naselilo čim več Japoncev. V ta namen so ustanovili posebno mandžursko naseljevalno družbo, ki bo te dni poslala v Japonskega zopet nad 2000 novih japonskih kolonistov. Ker pa je premalo, da bi se v Mandžurijo selili le moški Japonci, je ta družba sedaj v tokijskih listih priobčila oglas na celi strani. V tem oglasu družba vabi mlade Japonke, da se oglasijo, katera bi hotela vzeti za moža mandžurskega naseljenca ter ga spremljati tjakaj. V oglasu je rečeno, da pride na ta način do moža nad 2000 mladih japonskih deklic.

Mož, ki kaže zdravi

V Port Elizabeth, kjer goje kaže južne Ameri-

STE SHRANILI ZAVAROVALNI PRAVILNIK?

Po tem pravilniku zavarujemo stanovanjsko hišo, kamor prihaja »Slovenski gospodar«, samo tistemu, ki plača najpozneje v teku meseca januarja za celo leto 1939. Ne pozabite na to in nakažite naročnino čim prej! Celoletna naročnina znaša 32 din.

Medveda iz Cirkovc. Na Silvestrovo popoldne je Medved prejel od progovne sekcije izplačilo. Po izplačilu se je podal v krčmo poleg postaje Sv. Lovrenc in pod večer je krenil domov v smeri proti Cirkovcam ter je šel najbrž kar po progi. Dohitel ga je večerni vlak, ga zagrabil in ga vlekel s seboj kakih 600 m. Našli so ga z odtrgano desno nogo, ki je ostala sredi železniškega tira, truplo je pognala lokomotiva na stran.

Smrtna nesreča mladega zidarja. S Ponikve ob juž. žel. poročajo: Dne 5. januarja se je ponesrečil Kolar Andrej, mlad zidar in posestnik v Okrogu. Popoldne je šel s sankami in kravami v bližnji gozd po bukovo vejevje. Na sani naloženo vejevje se je na krivi stezi prevrnilo nanj, ga potisnilo z obrazom v sneg, v katerem se je zadušil. S praznimi sanmi so pridirjale krave domov. Ko so domači prihiteli na kraj nesreče in voznika oprostili težkega bremena, je bil že mrtev. Velika žalost vlada v rajnikovi hiši. Bil je dober delavec in skrben gospodar. Lani si je postavil novo hišico. Zapušča vdovo in dva otročiča. Naj počiva v miru!

Zaradi plazu prekinjen promet na cesti Kamnik—Gornji grad. V Črni dolini je zadnji dež sprožil plaz, ki je potegnil s seboj množino kamenja in prsti na banovinsko cesto Kamnik—Gornji grad pri kilometru 9.2. Cesta se je pogreznila v dolžini 30 m v globino 6 m in je za dalje časa vsak promet nemogoč. Na tem mestu je naš edini rudnik kaolina izvrtal več prečnih in podolžnih rovov, ki so bili najbrž

slabo izdelani in je radi tega omenjeni plaz podoben zemeljskemu usadu ter znaša njegova širina na dnu 150 m. V dolino se je popeljalo 50.000 kubičnih metrov zemlje in bodo znašali stroški za zopetno vzpostavitev prometa 50.000 din. Za zasnivanje pogreznjenega dela ceste bodo porabili 1.000 kubičnih metrov materiala. Novi plaz je oddaljen 1 km od kraja, kjer se je uga' pred osmimi leti zadnji plaz na cesti skozi dolino Črne. Takrat se je sprožil plaz z lšine in je zasul cesto in potok v dolžini 50 m. Veliki so bili stroški, da so preložili cesto, izkopal za potok novo strugo ter odstranili ogromne količine zemlje.

Huda nesreča rudarja. V rudniku v Hrastniku je podsulo 19 letnega rudarja Rudolfa Zupana s Prapretnega pri Hrastniku in mu je zmečkalo levo nogo pod kolonom. Zupan je dobil tudi še hujše poškodbe na glavi ter rokah. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

Smrtna žrtev sunka tovornega avtomobila. V Cerkljah ob Krki je sunil neznan tovorni avto pri prehodu čez državno cesto Franca Račiča, krojaškega pomočnika iz Dolnje Pirošice. Silovit sunek je prebil Račiču lobanjo. Prepeljali so ga v obupnem stanju v bolnišnico v Brežice, kjer je podlegel prehudi poškodbi, ne da bi se bil zavedel.

Smrtna nesreča očeta štirih nepreskrbljenih otrok. V sredo, 4. januarja, se je na parni žagi v Markovcu pri Starem trgu pri Rakeku zgodila smrtna nesreča, katere žrtev je postal delavec Jožef Mlakar iz Viševka. Ob treh popoldne je šel mazat tečaj polnojarmenika, katerega je prej ustavil. Ko je bil ravno z roko med kolesjem, se je začel iz doslej še neznanega vzroka polnojarmenik vrteti. Nesrečnega delavca je prišlo ter ga stisnilo med ogrodje. Zlomilo mu je desno roko, strlo ramo in glavo, da so mu izstopili možgani. Bil je pri priči mrtev. Zapušča ženo in štiri nepreskrbljene otroke.

Razne požarne nesreče. V Hotinji vasi v župniji Slivnica pri Mariboru je zgorela 10.000 din vredna domačija delavca Martina Vigeca. Ogenj je nastal najbrž radi slabega dimnika. — Posestnik in banovinski cestar Alojzij Lampret iz Stoperc pri Rogatcu je odšel najemat mesarja, da bi mu prišel zaklat svinjo. Med tem pa je žena doma precej močno zakurila v peč, da bi segrela večjo količino vode. Ko je pozneje napajala v hlevu živino, je ob povratu čula prasket in kar naenkrat je iz dimnika švignil ogenj, ki se je razširil po vsem poslopju. Na pomoč so prihiteli sosede, ki pa so rešili le nekaj malenkosti. Ko se je gospodar vrnil, je našel svojo domačijo uničeno. Zgorelo je vse do tal. Škoda znaša okrog 30.000 din, zavarovalnina pa 19.000 din. — Janezu Rusu, posestniku v Hermancih pri Ivanjkovcih, je vpepelil požar domačijo. Gasilci so oteli sosednja poslopja. — Dne 3. januarja je v Makolah pri Poljčanah izbruhnil ogenj pri Žunkovič Lenartu. Vse je bilo takoj na nogah. Tudi gasilci z načelnikom so bili na mah s svojo novo motorko na licu mesta, toda motorka ni nič koristila, ker so radi mraza cevi zamrz-

ke, živi star zamorec, ki je sedaj začel pisati knjigo, kako je treba zdraviti kače. Mož že mnogo let ne dela drugega, kakor da na tej kačji farmi zdravi obolele kače. Pravijo, da jih uspešno zdravi. Razumljivo, če pomislimo, da ima ta kačja farma od kač svoj dobiček.

Zvonik miru na Mont Blancu

Na vrhu najvišje gore v Evropi, na Mont Blancu, nameravajo postaviti »zvonik za mir«. Iz tega zvonika naj bi vsak večer donelo uglaseno zvenenje proti nebu. Zvonik naj bi postavili blizu orjaškega Krstusovega kipa, ki so ga pred dvema letoma postavili v vasi Les Ouches med Chamoniom in Sv. Gervaisom. V postavku tega Krstusovega kipa, ki je upo-

dična med tem, ko njen Kazimir sedi v svoji točilnici. Gotovo se dolgočasi?

Kazimir je grizel konec cigare, ki si jo je bil malo prej prižgal. Ko je rdečelasec videl, da se jezi, je nadaljeval:

»Kaj neki dela sedaj, ko gospod Kazimir tako elegantno napravljen sedi tukaj? Stavim, da jo je bil Kazimir povabil, naj bi šla z njim v mesto, a milostljiva mu je figo pokazala. To je vzrok Kazimirove raztresenosti. Muči ga vprašanje, kje in s kom hodi njegova izvoljenka. Tako se pač godi zaljublencem! Nazadnje se še tega bojijo, da jim kdo odvede kraljičino njihovega srca...«

Vsi so se smejali, samo Kazimir ne. Njegova nejevolja je pričala o tem, da je Pinky pravo zadel. Na pol se je dvignil in iztegnil roke proti rdečelascu. Tako divje je gledal, kakor da bi hotel raztrgati čvekača. Preden se ga je dotaknil, se je oglašil Kvinlan, ki ga je že atletska zunanost usposabljala za posredovalca:

»Molči, Pinky!«

Nato se je obrnil h Kazimiru.

»Kazimir, ne razburjaj se! Saj je vse vkup samo šala. Vzemi kvarte in igray!«

Kazimir se je premagal. S tresočimi rokami je pobral z mize kvarte in je začel igrati.

Štefan je uvidel, da tu ne bo doznal tega, radi česar je prišel. Vstal je in se podal proti papirnici Pakensen.

Gospa Pakensen je že desetletja oskrbovala de-

lavski okraj Pikertona s papirjem, časopisi, knjigami, raznimi pisarniškimi in šolskimi potrebščinami. Poleg tega je tudi prodajala sladkorčke, tobak, cigarete in cigare. Trgovina je bila precej stisnjena. Za njo je bil še en prostor, ki ga je trgovka porabljala za stanovanje: soba in kuhinja. Običajno je ždela v tem prostoru. V trgovino je stopila, ko se je oglašil zvo-nec, ki je visel nad vrati.

Kupce je hladno sprejemala. Če je imela stvar, ki jo je kdo hotel kupiti, jo je resno položila predenj na pult, če pa zahtevane stvari ni zmogla, je to tako ravnodušno povedala, da se je kupcu zdelo, da ji je kar prav, da mu ne more postreči.

Tujec bi sodil, da je gospa Pakensen zelo neprijazna ženska. A ni bilo tako. O tem sta se tudi Štefan in mati prepričala, ko sta nekoč bila v veliki stiski. Morda je zato kazala neprijazno lice, da bi se s tem zavarovala pred radovednostjo in neusmiljenostjo ljudi.

Štefan je ob vstopu sodil, da je v ugodnem času prišel, ker se je gospa Pakensen ravno pogovarjala z babico Julijo Dugan. Če kdo, potem je to staro ženšče bilo poučeno o mestnih dogodivščinah. Saj v predmestju ne sreča kmalu človeka, ki mu ne bi bila ona pomagala priti na svet, ker je malo takih delavskih družin, ki bi mogle klicati ob rojstvu otroka zdravnika. Klicanje zdravnika so si mogli privoščiti samo premožnejši, a takih je bilo v predmestju malo.

Ob Štefanovem vstopu je ravno babica govorila.

NE POZABITE PLAČATI NAROČNINE ZA CELO LETO!

Najbolje za Vas in za nas, če imate vso naročnino 32 din plačano enkrat za vselej. Imate Vi manj stroškov in tudi mi, pa redno potem dobivate list. Lista zastoj ne moremo pošiljati. Naš tednik je med vsemi slovenskimi tedniki najcenejši! Samo naš list ima tudi posebno strokovno prilogo. Zato naj ima list vsaka hiša!

nile in popokale, tako da so bile nerabne. Nevarnosti, da bi se ogenj razširil na sosednja poslopja, ni bilo, ker so bile strehe pokrite z belo odejo. Poslopje pa, kjer je ogenj izbruhnil, je do tal pogorelo. Pogorelec je siromak, ker zavarovalnina ne krije škode.

Razne novice

V zadnjem hipu preprečena velika nesreča. Pri Brezovškovih v Doljem Logatcu bi bila skoraj zgorela domačija. V tretji razred ljudske šole zahajajoče dekletce je ostalo samo doma in je prižgalo svečke na božičnem drevesčku. Goreče lučke se je podala mala občudovat na peč, kjer pa je radi toplote kmalu zaspala. Dogorevale so svečke so vžgale drevesce, ki je popolnoma zgorelo. Zgorele so še jaslice ter prt pod njimi. Ko je pričela goreti že miza, se je vrnil starejši sin, ki je otel vso domačijo vpepeljenja in je rešil spečo sestro grozne smrti.

Zadružni tečaj v Ptuj. V prvi polovici marca bo v Ptuj tridnevni kmečki zadružni tečaj, ki ga priredi Okrajni kmetijski odbor s pomočjo kr. banske uprave in Zadružne zveze. Tečaj je velikega pomena za razmah kmečkega zadružništva. Priporoča se, da občine in drugi krajevni činitelji že sedaj izbirajo za zadružništvo vnete kmečke ljudi, ki imajo veselje za delo med ljudstvom, da se bodo udeležili tečaja. Tečaj bo razglašen koncem februarja.

Njen jezik se je tako naglo obračal, kakor človek pri njeni starosti ne bi pričakoval. Gospa Pakensen jo je mirno in na videz brezbrizno poslušala.

»Če mlado dekle samo hodi s tremi, štirimi različnimi moškimi,« je besedila babica, »ste lahko prepričani, da tam ni vse v redu.«

»Oh, strašen svet!« je vzdihnila trgovka in je med tem segla po denarju, ki ji ga je Štefan dal za neki časopis.

Štefan je obstal pri vratih in se na videz potopil v čitanje časopisa, ki ga je bil kupil.

»Strašen!« se je razburila babica. »To niti ni pravi izraz. Če bi vi tako dolgo vršili moj posel ko jaz, bi bili videli in slišali stvari, ki bi se vam od njih lasje ježili. Svet bo zadela velika nesreča in če boste živeli do tedaj, se spomnite, da sem jo napovedala.«

»In kaj mislite, kaj je temu vzrok?« je vprašala trgovka. »Ali se vam ne zdi, da vse to izvira od tod, ker so pustili k nam toliko Poljakov in Litvancev, ki poštenim ljudem odjedajo kruh, sami pa pijančujejo in se pretepajo?«

»Ne mešajte Poljakov in Litvancev. Poljaki so čisto drugačni ljudje. Če se ti napijejo, gredo domov in ležejo k počitku. Oni so zvesti svoji veri, ob nedeljah hodijo k maši...«

»To tudi Litvanci storijo, ali ne?«

»Že, a oni so vključ temu popolnoma drugačni. Poljaki so taki ko mi. Kaj mislite, kaj stori poljska mati, ki čuti, da se bliža njena ura? Po mene pošlje.

Občni zbor podružnice Slov. čebelarstva društva za Maribor in okolice bo v nedeljo, 15. januarja, ob 9.30 v zeleni sobi hotela »Mariborski dvor« v Mariboru, Kralja Petra trg (Pokojniški zavod).

Nov koledar za leto 1939. Predstojništvo svetišča na Ptujski gori je izdalo za leto 1939 ličen stenski koledar s sliko Gorske Matere božje in služabnika božjega Antona Martina Slomška, ki je bil velik častilec Gorske Matere božje. Koledar bo v okras vsaki krščanski hiši. Posamezen koledar stane 2 din.

Čisto in duhteče perilo je veselje rodbine. Perite ga z »Oven« terpeninovin milom in zadovoljni boste! Poceni je, krasno pere in je domač izdelek Fockove milarne iz Kranja. 1626

Dolžnost vsake žene je, da pazi na redno stolico, ki jo doseže z naravno »Franz-Josefova« grenko vodo, ako jo jemlje vsak dan v manjši množini. Prava »Franz-Josefova« voda deluje milo, prijetno, naglo in zanesljivo. (Ogl. reg. S. br. 30.474/35.) 1138

Obžalovanja vredni slučaj

Zginila železna ročna blagajna s 35 jurji. Maribor beleži že par debelih vlomilskih tatvin, kojih žrtev so postali dobro službeči tkalski mojstri, ki so precej štedljivi in je ta lepa lastnost znana tatinskim postopajem. Dne 3. januarja popoldne je bil v Tovarniški ulici 12 v Mariboru okraden pri tekstilni tovarni Doctor in drug uslužbeni tkalski mojster Šer za 35 jurjev. Šer je hranil svoje prihranke v stanovanju v železni ročni blagajni, katero je zapiral v omarico v umivalniku. V blagajni je bilo 35.000 din gotovine in hranilna knjižica z vlogo 18.000 din. Še pred božičnimi prazniki je vzel iz blagajne 800 din, na kar jo je položil na prejšnje mesto. Dne 3. januarja popoldne je hotela Šerova žena nekaj vzeti iz omarice in je pri tej priliki opazila, da je zginila ročna blagajna. V zgornjem predalu omarice v umivalniku je bila še zlata moška ura, zlati uhani in zlata zapestnica ter 1000 din gotovine. Storilec se tega ni dotaknil. Gospa je takoj obvestila o tatvini moža in policijo, ki je začela s preiskavo. Tatvina je videti zelo skrivnostna, ker nihče ni vedel, da Šer hrani doma

prihranke ter da jih ima v umivalniku. Šer, ki je bolehen, je ves prosti čas doma. Kadar pa gresta z ženo za kratek čas od doma, zavarujeta ključavnico z zavarovalnim klinom. Tatvina je bila najbrž storjena med prazniki, ko sta zakonca šla večkrat v mesto.

Ob pravem času pregnani vlomilci. Dne 5. januarja krog pol dveh ponoči so izrezali še neodkriti vlomilci odprtino v vrata evangelijskega župnišča v Trubarjevi ulici v Mariboru. Skozi luknjo so segli z roko po ključu in so odprli vrata. V pisarno so prišli na ta način, da so odstranili z vrat okvir in so se splazili v notranjost. Po pisarni so pretaknili vse predale in so odnesli 1000 din gotovine. Za tem so se lotili velike ročne blagajne, katero so odnesli na hodnik. Eden od vlomilcev je vdrl v drvarnico, iz katere je ukradel sekuro, s katero so nameravali razbiti blagajno. V zadnjem trenutku se je zbudil hišnik, katerega je predrnil ropot. Pri pojavu hišnika so pustili vlomilci ročno blagajno, v kateri je bilo 20.000 din, in so zginili v noč.

Hitro pojasnjena tatvina zlatih briljantnih dragocenosti. Zadnjič smo poročali o zagonetni tatvini zlatnine in briljantov v skupni vrednosti za 35.000 din. Velika tatvina je bila izvršena pri industrijalcu Lebeju v Slovenjgradcu. Pri omenjenem se mudi na obisku svakinja gospa Angela Margareteli, soproga italijanskega inženirja, kateri je zaposlen v Abesiniji. S seboj je prinesla tudi nekaj dragocenosti, kakor broše, zapestnice, uhane, vse okrašeno z briljanti, v vrednosti 35.000 din. Dragocenosti je imela shranjene v nogavici med perilom v zaklenjeni omari. Ko je 28. decembra za hip odšla v mesto, je bila izvršena v omaro na nepojasnen način tatvina. Tat je očnesel vse dragocenosti. Nogavico je spet skupaj zvil in položil med perilo na isto mesto ter omaro za seboj zaklenil. Na starega leta je aretirala celjska policija 18 letnega ciganskega muzikanta Aleksandra Gartner, ki je skušal vnovčiti pri celjskem zlatarju dragoceno zapestnico. O tej

A Litvanci... Za njih nisem dovolj dobra, oni hočejo babico svojega rodu. A jaz vam povem, da se njihova babica toliko razume na svoj posel ko njejedrec na zdravljenje ljudi. Nekateri pa celo zdravnik kličejo. A bodite prepričani, da v Pikertonu ni zdravnika, ki bi v tej stvari več vedel ko jaz. Toda Litvancem zaman pripoveduješ. Ti trdožučniki so nedostopni. In če bi ne bilo Poljakov, res ne vem, od česa bi živela.

»Saj vendar imate mnogo naših...«

»Oh, teh je v predmestju malo. Ti so se preselili na drugo stran, v visoke, bogate palače. Za njih naše predmestje ni dovolj lepo. Rečem vam: če ne bi bilo Poljakov, bi od gladi umrli.«

»A tista, o kateri ste prej govorili, je Litvanka, kajne?« je hotela trgovka speljati pogovor nazaj na ono dekle, ki ima toliko častilcev.

»Da,« je odvrnila gospa Dugan trpko. »In še več povem. Iz najslabšega pokolenja Litvancev. Noš viha in se tako oblači, kakor da bi bila kaka kraljica. Preteklo nedeljo je imela na glavi klobuk, ki je stal najmanj pet dolarjev. Od kod toliko denarja? Niti zelo pridne delavke ne zaslužijo toliko, da bi si mogle privoščiti kako boljšo obleko.«

Gospa Pakensen se je spomnila na zapoved ljubezni. Zakašljala je in začela zagovarjati deklico:

»Nekdo je rekel, da poučuje glasbo. S tem gotovo lepo zasluži.«

(Dalje prihodnjš)

dobljen kot knez miru, je vzdana kapelica, kamor vsako leto prihaja za mirno molit stotine ljudi. Župnik, ki je pokrenil misel Kristusovega kipa, je dal pobudo tudi za zvonik ter upa, da bo kmalu dovršen. Župnik poziva francosko mladino, naj v namest tega mirovnega zvonika po vsej Franciji zbira star bakren denar, ki ni več v veljavi.

Nemški letalci se učijo tujih jezikov.

»Essener Nationalzeitung« poroča, da se morajo po odredbi nemškega generalnega štaba učiti nemški vojaški letalski častniki tujih jezikov. Gre v prvi vrsti za poljščino, češčino, ruščino, šele potem za na vrsti angleščino, francoščino, italijanščino in drugi jeziki.

SVEČE ZA SVEČNICO!

Cerkve, ki kupujejo sveče za svečnico, ne pozabite na to, da jih dobite v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj! Naročite jih pravočasno!

aretaciji je bila takoj obveščena policija v Mariboru. Ta je zaprosila za izročitev cigana v domnevi, da je prodajal v Mariboru v Iparčevem sanatoriju pokradene dragocenosti. Na celjski policiji pa so ugotovili medtem, da je cigan z zapestnico v zvezi z veliko tatvino pri Lobeju v Slovenjgradcu. Odpeljali so ga v kraj tatvine. Okradena gospa inženirjeva je takoj prepoznala zapestnico za svojo. 18 letni ciganski godbenik Aleksander Gartner, rojen v Vidmu v Italiji in pristojen v št. Janž na Vinjski gori, je trdil, da mu je zapestnico izročila njegova teta, ciganka Gartner iz Velenja, naj bi jo v Celju prodal.

Že zopet Kajnov dejanje. V Trzeču pri Jurovcu pod Ptujem se je zgodil v noči minulega t. lna Kajnov zločin. Pri nekem posestniku so se zbrali fantje na žganjekuho. Med nepovabljenimi gosti sta bila tudi brata: 16 letni posestnikov sin Jožef Šterbal in njegov 18 letni brat Ivan. Na povratu proti domu sta se brata ob dveh v noči sprla. Prepir je končal Ivan Šterbal s tem, da je mlajšega brata štirikrat zabodel in je zabodeni obležal mrtev.

Pri belem dnevu odnesel z voza vrečo moke. Koržetov hlapec Požaver iz Cirkove pri Pragerskem je pripeljal v Zorčičev mlin v zamenjavo žito za moko. Ko je to naložil v Ptuj na voz, je stopil za par minut v Huterjevo trgovino. Ko se je vrnil, je opazil, da mu je odnesel nekdo z voza v kratki odsotnosti vrečo moke.

Radi ljubosumnosti zagrešeno dvojno krvavo dejanje. 32 letni Henrik Medved, ki je bil nameščen v Batovi popravilnici v Rogatcu je zasledoval in bil zaljubljen v 31 letno Ivano Podmenik, notarsko uradnico iz Hajdine in uslužbeno pri rogaškem notarju. Dne 5. januarja zjutraj je Medved ob osmih zjutraj prišel v stanovanje Podmenikove, katera se je odpravljala na svoj dom, in oddal iz ljubosumnosti nanjo strel in z enim je sam sebi končal življenje. V tilnik zadeto Podmenikovo so naložili na avto in so jo hoteli prepeljati v ptujsko bolnišnico, vendar je reva umrla med vožnjo pod Ptujsko goro. Namesto v bolnišnico, so jo prepeljali v njen rojstni kraj v Hajdino, kjer so jo v domači hiši položili na mrtvaški oder in jo v soboto ob veliki udeležbi občinstva pokopali.

Izpred sodišča

Zasluzena obsodba dveh sester. Kakor smo v našem listu že poročali, je uspelo orožnikom v Slov. Konjicah, da so v oktobru minulega leta odkrili neverjetno žensko posurovelost. V okolici Slov. Konjic, v Podeskem vrhu in Koritnem, sta umrla dva otroka, ki sta bila izročena nadzorstvu 18 letne služkinje, sumljive smrti. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da sta podlegla otroka nasilni smrti s hudim stiskanjem trebuha. Aretirana dekla je priznala, da je spravila otroka s sveta iz jeze do gospodarja na ta način, da ju je hudo stiskala za trebuh. Ker sta na enak način preminula tudi dva otroka sestre omenjene nečloveške služkinje, sta dajali obe sestri v mi-

nulem tednu odgovor radi štirikratnega umora otrok pred velikim senatom celjskega okrožnega sodišča. 18 letna dekla je bila obsojena na 12 in njena pet let starejša sestra na 15 let hude ječe.

*

Sodišče izreklo smrtno obsodbo

Po daljši dobi je izreklo mariborsko okr. sodišče 4. januarja za dobro premišljen roparski umor starčka smrtno obsodbo.

Načrt za strašno dejanje

Silvester Krajnc, 30 letni oženjeni rudar v Žerjavu na Koroškem, je živel v revnih razmerah in je zmiraj tuhtal, kako bi se dokopal do denarja. Za žrtev si je izbral 73 letnega posestnika Petra Korošo iz Volinjeka pri Mežici, o katerem je vedel, da ima stalno pri sebi nekaj tisočakov. Ker je pa bil stari kljub letom še precej pri moči, je sklenil Kranjc, da ga izropa po umoru in se na ta način znebi tudi priče.

Stari Koroša se je podal 25. septembra 1938, v nedeljo, v Mežico k rani sv. maši, za kar je vedel zločinec. Kranjc je počakal na konec službe božje v krčmi in se je podal pred starčkom v Volinjek, kjer si je izbral skrit prostor za zasedo.

Napad in rop

Koroša je po opravljeni nedeljski dolžnosti prikreval po običajni poti iz Mežice v Volinjek, kjer ga je napadel Kranjc na samotnem kraju od zadaj. Z udarci s palico po glavi je pobil starca do nezvesti. Na tleh ležečega je večkrat zabodel. Truplo je zavlekel v grmovje in je zginil z odvzeto listnico.

Doma je izročil svoji 33 letni ženi Amaliji 2000 din s pripombo: rudarski tovariš Ivan Kolar je našel listnico in mu je odstopil del najdenega denarja.

Hitra izsleditev in ničev izgovor

Krajnc se je veselil le par ur zločinskega plena. Že na dan umora so ga prijeli na podlagi izpovedi pastirja, kateri je bil bolj od daleč priča groznemu dejanju. Aretirani je imel pri sebi samo 100 din in je umor priznal po kratkem zankanju z izgovorom, da bi ga naj bil omenjeni Kolar nagovoril k zločinu z obljubo delitve oropanega denarja.

Za Krajncem so zaprli tudi Kolarja, ki je izpovedal, da je sicer pripovedoval morilcu, da nosi stari možakar vedno pri sebi večjo vsoto, nikdar pa mu ni nasvetoval krvavega dejanja.

Krajncevo ženo je zadela obdolžitev, da bi naj bila vedela, kakih 2000 din ji je izročil mož koj po umoru.

Obsodba

Pri obravnavi se je obtoženi Krajnc zagovarjal slično kakor v preiskavi. Senat je obsodil Silvestra Krajnc radi roparskega umora na smrt na vešalih, njegovo ženo Amalijo na dva meseca strogega zapor, Kolar je bil oproščen.

Pri lenivosti črev in slabem želodcu z nerazpoloženjem za jed zaradi zapeke, naj se rabi že davno znana in učinkovita naravna »Franz-Josefova« grnka voda. Zelo pogoste se potrjuje, da je »Franz-Josefova« grnka voda prav posebno koristno domače sredstvo, kadar gre za to, da se zjutraj očisti prebavni kanal s salinim sredstvom za odprtje. (Ogl. reg. S. br. 30/474/35.) 1138

Kupujte samo
**CROATIA
BATERIJE**
ker so najboljše
zato najcenejše.

Slovenska Krajina**Slovenska Krajina ob novem letu**

Murska Sobota, metropola Prekmurja, skriva v sebi tri jedra naših društev: prosvetnih, fantovskih in dekljskih. Prosvetna društva so razvrščena skoraj po vsej krajih, kakor ste lahko videli na prosvetni razstavi na Mariborskem tednu. V Soboti obstoja prosvetno okrožje, ki letos nudi vsem društvom predavanja iz vseh panog našega dela in življenja. Naši profesorji, zdravniki, odvetniki in drugi hodijo po društvih in predavajo ljudem, ki jih z veseljem poslušajo. Iz Sobote dobivajo društva vsa navodila, ki jih želijo za dober uspeh in napredek.

Soboško fantovsko okrožje ne zaostaja za drugimi okrožji v Sloveniji. Vsak teden se zbirajo naši fantje v Soboti in po vaseh na sestanke in se učijo vsega, kar je danes potrebno in važno.

In naše dekljsko okrožje! Imamo že šest dekljskih krožkov, šest celic pravega in zdravega življenja sv. Cerkve in pravega ponosa slovenskega dekleta. Delajo, molijo, se učijo, telovadijo in se veselijo poštenega življenja.

V novem letu gremo zopet z veseljem na delo! Nimamo tradicije, nimamo domov in denarja, imamo pa dobro voljo in odprta srca za dvig in izobrazbo našega naroda. Eno prednost pa imamo: kar v začetku našega dela smo usmerili naš cilj na pravo pot, ki odgovarja današnjemu času. Naša društva so usmerjena na moderni čas, hočemo modernega človeka, polnega katoliškega duha in prave slovenske zavesti. Zato zaslužimo, da se nam nudi pomoč s strani domačih in ostalih slovenskih oblasti. Saj je naš cilj isti, kot cilj vsega naroda in države: Dobri Slovenci in zvesti državljani!

Jožef Kerec, znameniti prekmurski misijonar na Kitajskem, napaden in izropan od tolovajev. Iz Tungschuvana na Kitajskem je prispela žalostna vest, da so napadli 17. novembra kitajski roparji v visokih gorah Kongshana znanega prekmurskega rojaka in znamenitega misijonarja g. Jožefa Kereca. S puškinimi kopiti so mu polomili kosti in rebra in so ga še hudo ranili v trebuh. Po napadu so mu oropali 4000 kitajskih dolarjev, ki mu jih je poslala Družba za širjenje vere za častnuški misijon. Na pol mrtvega in do golega izropanega misijonarja so pustili roparji v mrazu na cesti. Dva izmed njegovih spremiljevalcev, enega učenca in nosača, so ubili. Misijonarja so pustili živega samo radi tega, ker jih je zadovoljil njemu odvzeti plen. Hudo prizadetemu misijonarju želimo skorajšnjega okrevanja.

Turnišče. Za praznike je bilo v naši šoli obdarjenih več revnejših šoloobveznih otrok s čevlji in obleko, da bodo tudi v hudi zimi lahko obiskovali šolski pouk. Nekaterim faranom se čudno zdi, da se cerkvene klopi dajejo v najem. To je običajno povsod drugod in je tudi pri nas treba dobiti dohodke za njih popravilo in nabavo novih orgel. — V naši cerkvi se postopoma uvaja književna slovenščina, kar je v glavnem delo našega g. kaplana, ki je navadil otroke tako lepo moliti,

ALI STE NAROČILI »KMEČKO ŽENO«?

Marsikatera gospodinja si ta list želi, čaka, da ji ga mož naroči! Nič ne oklevajte, prikupite se svoji ženki, naročite ji list »Kmečka žena«, žena Vam bo vse bolj stregla vse leto! Naroča se pri upravi v Mariboru, Koroška cesta 5. Stane za celo leto samo 20 din.

da se človeku, ko jih posluša, kar milo stori. K uspehu g. dekanu in g. kaplanu častitamo! — Z zaključkom starega leta so zaključili tek svojega zgledno katoliškega življenja tudi mati g. Polanščka, znanega čevljarskega mojstra. Dočakali so sicer lepo starost 76 let, pa vendar je izguba dobre matere hudo zadela vse domače in znane. Rajna so bili zelo priljubljeni, kar se je videlo pri pogrebu, ki se ga je udeležilo mnogo ljudi. Pokojni dobri in pobožni ženci, ki je zelo rada zahajala v cerkev, želimo nebeski raj, a preostlim naše sožalje!

Turnišče. V četrtek, 5. januarja, so bili pokopani oče (dedek) našega študenta Skledarja. Bog jim daj nebesa, a preostlim izražamo naše sožalje!

Lendava. Kaj čudno in zanimivo je »politično« besedičenje in modrovanje nekaterih ljudi, ki še vedno skušajo begati ljudi z namigavanjem, da je vlada padla, da je zmaga opozicija, da so sedanje volitve neveljavne in da bodo kmalu druge itd.

Zanimivo je posebno zato, ko to delajo sedaj, ko je že glavni volilni odbor — v katerem so tudi ljudje iz opozicije — svoje delo opravil in je že določen dan sestanka nove skupščine. Človek, ki pozna politični položaj in te ljudi, se mora smejati, ker ve, da vse to dela užaljeni ponos.

Bukovnica. Pred kratkim se je v Ljubljani poročil naš rojak poštni uradnik g. Štefan Galavač z neko Ljubljankom. V zakonu mu želimo obilo božjega blagoslova! — V stiski si človek skuša na vse načine pomagati. Tako sta nedavno poskusila svojo srečo tudi dva človeka, ki sta v gozdu hotela nasekati drv, a sreča jima ni bila mila, ker ju je ujel gozdar in bodo drva bržkone zelo draga.

Renkovec. Pretekli teden je bil po naši okolici glavni lov, katerega se je udeležilo mnogo lovcev iz različnih krajev naše obširne države. Lovski plen je bil obilen in razpoloženje lovcev sijajno. Posebno živahno je bilo zvečer v logarjevem stanovanju, kjer so imeli zabave z godbo.

Nemčevci. Na Novega leta zjutraj sta dva neznanca ubila na domačem dvorišču v Nemčevcih Vogrinčič Jožefa, ki se je malo po polnoči vrnil s svojim 14 letnim sinom iz gostilne. Umora sta osumljena dva človeka, ki sta se s pokojnikom prepirala že v gostilni. Neznanca sta pokojnika prišla izzivati na dom in ko je ta šel še malo na dvorišče pogledat, sta ga napadla. Šunder je slišal pokojnikov sin, ki je pritekel pogledat, kaj se godi, pa je našel očeta zabodenega v trebuh. Vogrinčič je kmalu nato umrl. Krivca zasledujejo orožniki in upamo, da bodo kmalu na čistem.

krožkov ob priliki mladinskih dnevov v Mariboru, ki se bodo vršili v dneh od 29. junija do 2. julija 1939.

Zamisel velikega mariborskega stadiona bo mogla biti uresničena le z vsestransko podporo naše javnosti. Zato upravni odbor stavbene zadruge »Stadion« in prizadete organizacije vso javnost naprošajo za pomoč in podporo pri vseh naporih, ki naj vodijo do izgraditve mariborskega stadiona, ki ne bo služil le mariborskemu mestu, marveč tudi vsaj njegovi daljni okolici in našim organizacijam v lavantinski škofiji. Za gradnjo stadiona bo potrebno toliko gmočnih sredstev, da jih zadruga sama brez pomoči naših denarnih zavodov, gospodarskih podjetij, naših organizacij in posameznikov ne bo mogla zbrati.

Vodstvo zadruge za to preko časopisja naproša vsa naša gospodarsko močna podjetja in posameznike, naj ne odklonijo prošnje, ki jo bodo v prihodnjih dneh dobili, in v katerih bodo naprošeni, naj za mariborski stadion, ki bo predvsem namenjen naši mladini, po svojih močeh prispevajo.

Maribor potrebuje svoj športni stadion radi svoje in vse štajerske mladine. Zdrava, versko in narodno vzgojena mladina bo najtrdnjši zid ob severni meji naše države.

Vsa javnost naj zato podpre delo za mariborski stadion!

Stavbena zadruga »Stadion« v Mariboru

Prosvetna zveza v Mariboru

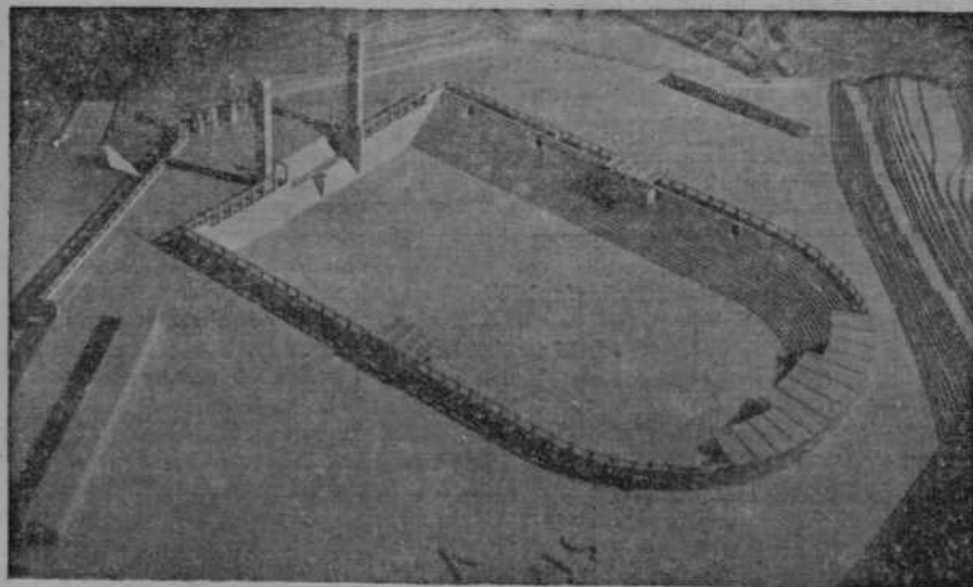
Zveza fantovskih odsekov, podzv. Maribor

Zveza dekliških krožkov v Mariboru

Zgradimo v Mariboru stadion!

Prosvetno, športno in sploh društveno delo se v Mariboru od leta do leta bolj razvija. Radi tega razvoja postaja vedno težje vprašanje društvenih prostorov, katerih primanjkuje. Najbolj je tako pomanjkanje občutiti pri telovadnicah, še bolj pa pri letnih telovadiščih in igriščih.

Da bi slovensko obmejno mesto moglo svoji mladini nuditi vse, kar ji je za njeno duhovno in telesno zdravje potrebno, se je v Mariboru ustanovila stavbna zadruga »Stadion« z nalogo, da v našem mestu čimprej zgradi stadion, v katerem se bo v bodoče mogla mladina zbirati k telesnim va-

Smisel za telesno vzgojo je v zadnjih letih v mladini tako porasel, da se ta vedno bolj in bolj zateka v športna in telovadna društva, kjer hoče dobiti vse možnosti in prilike za smotreno gojenje telesne kulture. Radi pomanjkanja primernih letnih telovadišč pa naša društva svoji mladini ne morejo nuditi vsega onega, kar mora moderno mesto mlademu rodu v telesno-vzgojnem oziru dati, to je mnogo zraka, sonca in športnih prostorov za telesne vaje, tekme in javne nastope.

jam, tekmam ter telovadnim in prosvetnim nastopom.

Vodstvu zadruge se je posrečilo dobiti v 60 letni najem del banovinskega posestva Račji dvor, na katerem naj bi se zgradil vsem sodobnim športnim potrebam ustrezajoč stadion, za katerega so načrti že izdelani in h katerih izvedbi bo treba pristopiti takoj s početkom pomladi, da se bo na stadionu — sicer še ne docela izgotovljenem — mogel vršiti velik telovadni nastop fantovskih odsekov in dekliških

Naši rajni

Vrhe pri Slovenjgradcu. Proti koncu minulega leta je umrl Anton Slemnik, veleposesnik v Vrheh. Dočakal je 72 pomladi. Bil je pravi krščanski mož. Lepo je skrbel za svojo domačijo, pa tudi za svojo večnost. Spoštovali smo ga vsi, ki smo ga poznali, saj je živel v najlepšem miru s svojimi domačimi pa tudi s sosedi. Položili smo ga v grob, ki je bil prvi skopan na našem novem pokopališču. Počivaj mirno, blagi mož! Nas pa tolaži upanje, da vidimo se v kraju večnem, kjer smrti in ločitve več ne bo. — Žalujemo naše sožalje!

Kamnica. Stara 75 let je vdova-mati Marija Sternad, stanujoča v Rošpohu 210, po kratkem in mukepolnem trpljenju mirno v Gospodu zaspala 1. januarja. Rajna je bila zvesta naročnica in čitateljica »Slov. gospodarja«. Pogreb je bil 3. januarja ob veliki udeležbi, ki je spricela ljubezen in spoštovanje, ki ga je rajna uživala. Naj počiva v miru! — Hčeram in sinu naše sožalje!

Sv. Janž na Dravskem polju. 4. januarja smo položili k zadnjemu počitku pridno in dobro mamičko Kac Marijo iz Rošnje 23, ki je po kratkem in mukepolnem trpljenju zapustila v 55. letu starosti žalujočega moža in štiri otroke. Z njo smo izgubili dobro mater in skrbno gospodinjko. Veličasten je bil njen pogreb. Naj v miru počiva! Bodi je Bog bogat plačnik za vsa njena dobra dela! — Žalujemo naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. gorici. V prerani hladni grob so položili v soboto, 7. januarja, posestnika Feliksa Šiška, sina pred 20 leti umrlega jeruzalemskega in rimskega romarja Franca Šiška. Rajni je bil dober gospodar in svetovalec sosedom v gospodarskih panogah, bil je pa tudi vzoren mož in dober oče svojim še nepreskrbljenim

trem otrokom. Vsi ga bodo težko pogrešali. Preostali daj ljubi Bog močni vir tolažbe, da bodo ta hudi udarci usode v vdanosti v voljo Višjega laže prenašali! Rajnemu naj sveti večna luč!

Sv. Benedikt v "ov. goricah. Tukaj smo ob lepem sprevedu pokopali Kermek Friderika, poštarja, posestnika in gostilničarja. Pokojni je bil plemenitega značaja in je bil daleč naokrog spoštovan in priljubljen. Umrl je na posledicah bolezenske kapi, ki jo je dobil v vojni. Za njim žaluje soproga, mala Milika, brat in sestra, katerim izrekamo sožalje — rajni pa naj počiva v miru!

Apače. Umrla je predzadnji dan lanskega leta v precejšnji starosti Nasovčanka Jožefa Kresl, ki je bila rojena na slovenskem Vranskem, po možu pristojna v Nemčijo, umrla pa v narodno zelo mešanem apaškem ozemlju. Novoletni dan je bila pokopana. Ganljivo in tolažilno je bilo slovensko petje ob grobu, ko so peli skoraj vsi udeleženci pogreba. Slovenci, še večkrat tako! Tako je lepo in tolažilno! Rajna naj počiva v miru! — Žalujemo naše sožalje!

Sv. Urban. Tužno so zapeli urbanski zvonovi ter naznanili žalostno novico, da je nagle smrti od kapi zadeta umrla Belec Alojzija, stara 69 let. Rajna je bila žena cerkvenega ključarja in je 49 let živela v najlepši slogi in krščanski ljubezni

NESREČA NIKDAR NE POČIVA!

»Nedelja« je vpeljala posebno zavarovanje za primer smrtne nesreče. Do sedaj je izplačala po 1000 din podpore svojcem sledečih svojih celoletnih naročnikov:

Šibila Andrej, posestnik, Mestni vrh, Selnica ob Dravi — padel s kozolca in se smrtno ponesrečil.

Suhadolčan Ivan, rudar v Trbovljah — v jami je dobil hudo rano in par dni nato umrl.

Aprienik Ivan, Terno pri Mariboru — povozil ga je vlak.

Klobasa Franc, polir, žerjavci, Sv. Lenart v Slov. goricah — padel s tesarskega odra in je zaradi poškodb umrl.

Kranjc Ana, žalec — vozila se je z avtobusom iz Celja, pa se je smrtno ponesrečila, ko je vlak razbil avtobus.

Brezner Jurij, čevljar v Zg. Hočah, p. Hoče — pri žaganju drv je ponesrečil in par dni nato umrl.

Marinič Marija, Strjanci 7, p. Velika Nedelja — zaradi nesreče pri porodu je umrla.

Peterlin Ivan, Maribor, Pobreška 20 — ubil ga je kaznjenelec v kaznilnici.

Hebar Janez, posestnik, Osluševci, p. Velika Nedelja — na cesti ga je podrl avto in zaradi poškodb umrl.

Šmirmaul Anton, Razvanje 136 pri Mariboru — krava ga je napadla ter smrtno poškodovala.

Krajnc Karolina, Pečovje 35, Štore — padla je po stopnicah in se ubila.

Drahtschneider Franc, Maribor, Jezdarska 5 — ubil ga je električni tok.

Oblak Janez, Lepa njiva 17, p. Mozirje — pri vožnji drv je smrtno ponesrečil.

Januš Anton, Reka 67, Hoče — nanj se je prevrnil z drveni nasložen voz in ga ubil.

Lešnik Jurij, Maribor, Stolna 1 — padel je s strehe, oziroma lestve in je za poškodbami umrl.

Vrečko Leopold, Medvedce 20, p. Majšperk — pod vlakom je smrtno ponesrečil.

Lešer Marija, Poliški vrh 33, p. Jarenina — padla je in obležala hudo ranjena ter na posledicah poškodb umrla.

Ornik Adam, Trnovski vrh 53, p. Sv. Urban pri Ptuj — pri padcu si je pretresel možgane in umrl.

Nesreče ne želimo nikomur, toda nesreča ne počiva! Mi samo pomagamo v nesreči svojcem svojih celoletnih naročnikov, ki so vplačali po 24 din vsaj v januarju. Naročniki, ne zamudite pravočasnega vplačila!

Uprava »Nedelje«,
Maribor, Koroška cesta 5

s svojim možem. Vzgojila je več otrok, od katerih še živijo štirje sinovi in tri hčere, kateri so že vsi samostojni gospodarji. Bila je globoko verna in v istem duhu je vzgojila tudi svoje otroke. Hodila je vsak mesec k mizi Gospodovi. Prebivala je zelo rada »Slov. gospodarja«, kateri zahaja v hišo že 50 let. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal njen pogreb. Na grobu se je poslovil od rajne z v srce segajočim nagovorom domači g. župnik Razbornik. Naj bo rajni Vsemogočni

za vsa njena dobra dela bogat plačnik! — Žalujemo ostalim naše sožalje!

Sv. Jurij ob juž. žel. 4. januarja smo pokopali častiljivega starčka Jožefa Pečarja, p. d. starega Simona iz Bežovja. Malo mu je manjkalo, da ni izpolnil 91 let; šel je za svojo ženo Urško, ki mu je umrla pred pol letom. Bil je vedno trezen, pošten, krščanski mož in gospodar, kakor je še sedaj njegova hiša poštena in spoštovana. Naj v miru počiva — žalujemo pa naše sožalje!

Društvene vesti

Kamnica pri Mariboru. Prosvetno društvo vpripori v nedeljo, 15. januarja, ob treh popoldne v cerkveni dvorani vojno dramo v petih dejanjih »Živ pokopan«. Prijatelji lepe igre, pridite pogledat!

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Prosvetno društvo priredi v nedeljo, 15. januarja, ob treh po-

podne predavanje o stanovski kmečki in delavski izobrazbi. H koristnemu predavanju od blizu in daleč vljudno vabljeni!

Sv. Jurij ob juž. žel. Prosvetno društvo bo v nedeljo, 15. januarja, ob 15 priredilo v dvorani Katoliškega doma Jalenovo dramo »Srenja«. Vabimo vse, da pridete pogledat to lepo igro!

Dopisi

Sv. Danijel. V minulem letu je bilo v naši župniji 23 rojstev, med temi je bilo 16 dečkov in 7 deklic. Umrla je 17 ljudi, 8 moških in 9 žensk, pet jih je bilo v starosti do devet let. Najvišjo starost je dosegel Alekš Dirnvert, namreč 78 let, ženska Neža Črepinšek pa 95 let. Porok je bilo devet. Leto 1938 ni bilo šentdanijelčanom bogve

kako naklonjeno. Žita smo nekoliko več pridelali kot leta 1937, toda sadje ni skoro nič obrodilo. Razveseljivo za nas pa je, da je okrajni kmetij-

Nemški propagandni minister Göbbels

Hiranuma, novi predsednik vlade na Japonskem

V St. Moritzu v švici zabava kavarnar goste s trobljenjem v orjaški planinski rog

Arabski pek iz Betlehema v Sveti deželi